

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 sierpnia 2019 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2019 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 24, w art. 228a:
 - w ust. 3 po wyrazie „akt” dodaje się wyrazy „, o których mowa w ust. 1,” oraz po wyrazie „akta” dodaje się wyraz „te”,
 - w ust. 4 wyrazy „sprawy prowadzone przez syndyka” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w ust. 1,” oraz wyrazy „akt sprawy” zastępuje się wyrazami „akt sądowych”,
 - w ust. 5 wyraz „sprawy” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w ust. 1,”,
 - b) w pkt 71, w art. 491²⁴:
 - w ust. 3 po wyrazie „akt” dodaje się wyrazy „, o których mowa w ust. 1,” oraz po wyrazie „akta” dodaje się wyraz „te”,
 - w ust. 4 wyrazy „sprawy prowadzone przez syndyka” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w ust. 1,” oraz wyrazy „akt sprawy” zastępuje się wyrazami „akt sądowych”,
 - w ust. 5 wyraz „sprawy” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w ust. 1,”,
 - c) w pkt 72, w art. 491³⁷:
 - w ust. 3 po wyrazie „akt” dodaje się wyrazy „, o których mowa w ust. 1,” oraz po wyrazie „akta” dodaje się wyraz „te”,
 - w ust. 4 wyrazy „sprawy prowadzone przez nadzorcę sądowego” zastępuje

się wyrazami „o których mowa w ust. 1,” oraz wyrazy „akt sprawy” zastępuje się wyrazami „akt sądowych”,

– w ust. 5 wyraz „sprawy” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1.”;

2) w art. 1 w pkt 43, w art. 370a w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do okresu spłaty nie zalicza się okresu warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.”;

3) w art. 1:

a) w pkt 44, w ust. 1,

b) w pkt 69, w ust. 1

– wyrazy „albo umorzenia” zastępuje się wyrazami „albo w przedmiocie umorzenia” oraz wyrazy „lub warunkowego” zastępuje się wyrazami „lub w przedmiocie warunkowego”;

4) w art. 1 w pkt 61 w lit. a, w ust. 2a po wyrazach „dłużnika we wniosku” dodaje się wyrazy „o ogłoszenie upadłości”;

5) w art. 1 w pkt 66, w art. 491¹⁴ w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie.”;

6) w art. 1 w pkt 66, w art. 491^{14a} w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Sąd wydaje postanowienie o odmowie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeżeli.”;

- 7) w art. 1 w pkt 68 w lit. b, w ust. 1a wyrazy „bez ustalania okresu spłaty wierzycieli” zastępuje się wyrazami „niewykonane w wyniku wykonania planu spłaty wierzycieli”;
- 8) w art. 6 w pkt 5 w lit. c, w ust. 9 wyraz „ciągu” zastępuje się wyrazem „terminie”;
- 9) w art. 7 w pkt 7, w pkt 62, ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oraz informację o prawomocności tych postanowień obwieszcza się. Na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w przedmiocie umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w przedmiocie warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli przysługuje zażalenie. Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie rozpoznania zażalenia oraz informację o prawomocności tego postanowienia obwieszcza się.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 2 sierpnia 2019 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 9 poprawek.

W związku z treścią art. 228a (art. 1 pkt 24 noweli) nasuwało się pytanie, czy w ust. 3–5 tego artykułu mowa jest o tych samych aktach, co w jego ust. 1, 2 i 6. Pytanie było następstwem zastosowania w ust. 3–5 innej techniki legislacyjnej niż w ust. 2 i 6. W ust. 2 i 6 ustawodawca wyraźnie wskazuje, poprzez odesłanie, że przepisy te odnoszą się do akt do zgłoszeń wierzytelności. Takiego odesłania nie ma w ust. 3–5, co sugeruje, że w tych przepisach mowa jest o aktach innych niż w ust. 1, a więc aktach innych niż akta do zgłoszeń wierzytelności. Ponadto w art. 228a w ust. 4 użyto sformułowania „akta sprawy” w dwóch różnych znaczeniach (niezgodność z § 10 Zasad techniki prawodawczej). W ocenie Senatu, „akta sprawy” w pierwszym przypadku oznaczają akta, o których mowa w ust. 1 (akta do zgłoszeń wierzytelności), zaś w drugim akta sądowe, o których mowa w art. 228 ust. 1. Analogiczne uwagi odnosiły się do dodawanych art. 491²⁴ (art. 1 pkt 71 noweli) i art. 491³⁷ (art. 1 pkt 72 noweli). Mając powyższe na względzie, uchwalono poprawkę nr 1.

W art. 370a ust. 5 (art. 1 pkt 43 noweli), który jest odpowiednikiem art. 491¹⁵ ust. 1d (art. 1 pkt 67 noweli), pominięto wskazanie, że do okresu spłaty nie zalicza się okresu warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty. W art. 491¹⁵ ust. 1d takiego zastrzeżenia dokonano. W ocenie Senatu, okres warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli nie powinien być zaliczany do okresów spłaty, o których mowa w art. 370a ust. 2–4, i w związku z tym uchwalił on poprawkę nr 2.

Kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej, art. 370b ust. 1 (art. 1 pkt 44 noweli) powinien być dostosowany terminologicznie do art. 370a ust. 10 (art. 1 pkt 43 noweli). Analogiczna uwaga dotyczy art. 491¹⁷ ust. 1 (art. 1 pkt 69 noweli) – poprawka nr 3.

W związku z tym, że w art. 491¹⁰ ust. 1 (art. 1 pkt 61 lit. a noweli) mowa jest o wniosku **upadłego** o umorzenie postępowania, natomiast w dodawanym do tego artykułu ust. 2a o „danych podanych przez **dłużnika** we wniosku”, nasuwało się pytanie, do jakiego wniosku odnosi się dodawany przepis – do wniosku upadłego o umorzenie postępowania, czy też wniosku dłużnika o ogłoszenie upadłości. W celu wyeliminowania wątpliwości

interpretacyjnych, uszczegółowiono, że w przepisie mowa jest o wniosku o ogłoszenie upadłości (poprawka nr 4).

Przepis art. 491¹⁴ ust. 7 (art. 1 pkt 66 noweli) jest odpowiednikiem art. 370a ust. 10 (art. 1 pkt 43 noweli), przy czym przepisy te różnią się dość istotnie. W art. 370a ust. 10 wskazano, że zażalenie przysługuje na postanowienie w **przedmiocie** ustalenia planu spłaty wierzycieli albo w **przedmiocie** umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub w **przedmiocie** warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, natomiast zgodnie z art. 491¹⁴ ust. 7 zażalenie przysługuje na postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowym umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. W ocenie Senatu, zróżnicowanie takie jest błędem i nie znajduje uzasadnienia merytorycznego. Treść wskazanych przepisów powinna być analogiczna. W następstwie powinien być zmieniony również art. 7 pkt 7 noweli (poprawki nr 5 i 9).

Zdaniem Senatu, intencją ustawodawcy było, aby art. 491^{14a} ust. 1 (art. 1 pkt 66 noweli) odnosił się do postanowień o **odmowie** ustalenia planu spłaty wierzycieli, o **odmowie** umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty oraz o **odmowie** warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty, a nie postanowień o **odmowie** ustalenia planu spłaty wierzycieli, o **umorzeniu** zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty oraz o **warunkowym** umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty. Trudno sobie wyobrazić, że *ratio legis* było, aby sąd umarzał albo warunkowo umarzał zobowiązania upadłego, jeśli ten doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień w sposób celowy (poprawka nr 6).

Przepis art. 491¹⁶ ust. 1a (art. 1 pkt 68 lit. b noweli) stanowi, że jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 491¹⁶ ust. 1 („Sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że jest on trwale niezdolny do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli”), w postępowaniu zgromadzono fundusze masy upadłości, sąd **wydaje postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli**, w którym wymienia wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, oraz dokonuje podziału funduszy masy upadłości między wierzycieli uczestniczących w planie spłaty i **umarza zobowiązania upadłego bez ustalania okresu spłaty wierzycieli**. Zdaniem Senatu, przepis ten jest wewnętrznie sprzeczny. Jeśli sąd ustali

plan spłaty wierzycieli, to zobowiązania, które zostaną wykonane w jego następstwie nie mogą być umorzone. Ponieważ intencją ustawodawcy było, aby umorzeniu podlegały zobowiązania niewykonane w wyniku wykonania planu spłaty wierzycieli, uchwalono poprawkę nr 7. W poprawce użyto terminologii zastosowanej w art. 370f ust. 1 (art. 1 pkt 48 lit. a noweli).

Poprawka nr 8 ma charakter terminologiczny. W ustawie – Prawo restrukturyzacyjne, wyznaczając terminy na dokonanie określonych czynności, ustawodawca – co do zasady – posługuje się określeniem „w terminie”, a nie określeniem „w ciągu”.